

SZÉKELY-UDVARHELY

— AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT POLITIKAI LAPJA —
— A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG” ÉS TÖBB EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE —

Megjelen hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
ELŐFIZETÉSI ÁRA: egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Külföldre egész évre 12 K. Közvetlen előfizetők, papok és gazdasági egyetemi tagok egész évre 8 K, tanítók, közéleti és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják. Egy példány ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
B E T E G H P Á L
LAPTALAJDONOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. szám, hová a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk. Hivatalos hirdetések 100 szög minden szó 6 fillér, azon felül 4 fillér, magán hirdetések négyzet om. 8 fillér, többzori közlésnél 6 fillér. Nyitólár sora 1 K. Díjak előre fizetendők. — M. kir. postatakarékpénztári csekk- és klóring 10,489. szám

Az aradi Golgotánál.

Ezernyolcszáznegyvenkilenc október hatodika óta Bécs és Arad messze, nagyon messze kerültek egymástól. Ezt a messziséget a legnagyobb távolságokkal kell fölmérni. A bársonnyal bélelt aranyozott trónus és a kemény, négyszögű gerendából ácsolt akasztófa távolságával. Az elnyomó diadala és a szolgaságba tiport, meg-alázott, meggyalázott nemzet keserősége közt levő különbséggel...

Vasárnap leplezték le Aradon, a vértanuk városában Kossuth Lajosnak, a magyar nemzet szabadságot, függetlenséget, egyenlőséget és testvériséget hirdető apostolának ötvenötödik emlék-szobrát.

A kivégzett hősökhöz, visszafért a vezér...

Az ünnepi szónok Barabás Béla volt, a ki azt a meggyőződését fejezte ki, hogy Kossuth Lajos neve és emléke élni fog örökkön-örökké és az ő tanításait követő utódok ki fogják vivni Magyarország önállóságát, szabadságát és függetlenségét. Kossuth Lajos szent örökségként hagyta ideáljait Kossuth Ferencre. (Lelkes éljenzés.) Lobogtass továbbra is — folytatta, Kossuth Ferenc felé fordulva — a nemzeti függetlenség zászlaját, irányítsál, vezessél bennünket mélyszéges hazaszeretettel, bölcsességgel és erélylyel, mi lelkesedéssel, hűséggel és szeretettel megyünk utánad és megy törhetetlen ragaszkodással az egész nemzet...

A beszéd végén lehullott a lepel és a megilletődött közönség előtt megjelent Kossuth Lajos ércalakja. A szobor rendkívül sikerült alkotás. Hármasszobrászati alapzattól emelkedik ki a középen fehér mészkőalapon Kossuth Lajos hatalmas bronzalakja. Ez a harcra tüzelő Kossuth, jobb kezét szónoki lendülettel — rendkívüli hatásos és mégis közvetlen gesztussal — előre tartja, baljában kard, vállán könnyedén odavetett köpeny. Az oszloptól jobbra és balra két bronz-csoportozat van. A baloldalon a csatába induló honvéd zászlóval a kezében bucsuzik arájától és édesanyjától. A jobboldalon az ifju nehéz sebbel összeroskad és társa ragadja ki erőtlenségéből a harci lobogót. Az oszlop hátsó oldalán egy relief a magyar csikóst ábrázolja. A szobor felírása mindössze ennyi: Kossuth.

A Himnusz hangjai után Gál Gyula, a Nemzeti Színház művésze, Ábrányi Emil ódáját szavalta el. Gyönyörű, érces hangját áhitattal hallgatták és lelkesen megénegették

a fenkölt szárnyalású ódát, a melynek különösen a következő sorai tetszettek:

Majd megszakad szívem úgy dobog...
Mert tisztelegek a tábornokok,
S a kormányzó — látványnak csodaszép —
A vértanuk szent városába lép!
Kivégzett hősök, ime vissza tér
Tihozzátok a számtuzott vezér,
S e Golgotán, a hol sötét a gyász.
Ugy tündökölt mint a feltámadás!

Kossuth Lajos... Az Istene kivül,
A ki próféták szent körében ül
S apostolok közt tart bírói széket:
Mást nem imádozt a magyar, csak téged!
Magasztossá vált, diszt öltött a lelke,
Ahányszor hozzád buzgón felemelte!...
Rád gondol mindig, nemzetemnek atyja,
S egy-egy imádság minden gondolatja!...

Most érc-alakban, gránit-talpakon,
Ugy állasz, mint ő a bástyafokon,
Száz szobrod van s minden lobog a lélek,
Száz szobrod van s mind azt kiáltja: Élek!
Mind azt kiáltja: Élek! Őrök! Látok!
Szemem vilgáz, hogy balszerencse, átok,
Rut pártviszály ne rontsa meg hazámat!
Hogy pusztuljon az ellenség, ha támad!
Hogy fertős kézzel sirját meg ne ássa
Önön fájának hitvány árulása!
Hogy erdőn, síkon, völgyön és hegyen
Uralkodó csak a magyar legyen!...

Itt, társaim a vértanuk között,
Itt szölok hozzád diszbe öltözött
Ünneplő nemzet!..Hallgasd meg szavam!
Eszed ha ép, erős karod ha van:
Tarts össze dolgozz, kedvedet találd
Az alkotásban s győzd le a halált!
Termely borostyánt, ne gyanut, ne vádat,
És tedd boldoggyá, tedd nagygyá hazádat!

Ezután a megjelent óriási közönség hosszú ideig éljenzés, Kossuth Ferencet arra kérték, hogy a szobornál mondjon néhány szót. Kossuth erre így beszélt:

Meghatottan állok e szobor előtt. Nekem inkább, mint bárki másnak ebben a hazában e szobor a lelkehez szól. (Hosszantartó zajos éljenzés.) Emlékeztet elmúlt dicsőségre, de emlékeztet hosszú szenvedésekre is. (Igaz, ugy van.) S midőn ebben a városban, a vértanuk városában ilyen közel áll azoknak a szobra, akik megtanították a magyart, miképpen kell a hazáért meghalni, annak az emlékszobrához, aki arra tanította a nemzetet, miképpen kell a hazáért élni, akkor az a meggyőződés érelődik meg bennem, hogy a nemzeteknek azért, hogy üdvözülhessenek, a Golgotán keresztül vezet át az útja. (Hosszantartó lelkes éljenzés és taps.) De nemcsak dicsőségről, nemcsak szenvedésről szól nekem ez a szobor, hanem szól a magyar nemzet újjászületéséről is. Szól arról, hogy a szabadság és egyenlőség mintegy varázsütésre a százazrek nemzetét a milliók nemzetévé tette. (Hosszantartó lelkes éljenzés.) Szól arról, hogy felébresztette a magyar nemzetben az öntudatot, a vágyódást, a reményt, a hitet és bizalmat és kijelölte azt az utat, hogy a független, szabad magyar hazában minden honpolgár megtalálja a helyét, boldogságát,

szabadságát. (Szünni nem akaró éljenzés és taps.)

Ne várja tőlem senki, hogy e szobor lábánál a napi politikáról beszéljek. (Élénk helyeslés.) A napi politikának sokszor sárral vegyes hullámai ne érintsék azt az emléket, amely az egész nemzetnek dicsősége. (Igaz! Ugy van! Lelkes éljenzés és taps.) Ez az emlék változatlanul, érintetlenül kell, hogy éljen szívünkben, mintha ércebe lenne öntve és ezzel a változhatatlan emlékekkel ne helyezzük szembe a szükségyszerűleg változó polttikai eseményeket és meggyőződéseket, mert a politikában csak akkor érhetünk célt, hogy ha küzdelmeinket és fegyvereinket a változó körülményekhez alkalmazzuk. (Hosszantartó élénk helyeslés és éljenzés.)

Az a név, amely e köre van vésvé, a magyar függetlenség és szabadság magasztos elvét testesíti meg. Aki e nevet szívébe vési, annak szive bevallott vagy titkos vágyódása más nem lehet, mint a magyar önállóság. (Hosszantartó lelkes éljenzés és taps.) Legyen tehát ez a név továbbra is az a vezércsillag, mely utunkor vezet nemzedékről-nemzedékre és valahányszor a forró hon-szerelem az ércet megolvastva alakot ölt és az érc Kossuth Lajos alakjában tömörül, mindannyiszor feleddjék el az ősi magyar átkot, a széthuzást és a magyar dicsőség emlékszobra előtt csak arra gondoljunk büszkén, bátran, elszántan, hogy: magyarok voltunk, vagyunk és leszünk. (Szünni nem akaró lelkes éljenzés és taps.)

Végül a koszorukat tették le a szobor talpazatára. Elsőnek Justh Gyula a képviselőház elnöke, a képviselőház koszoruját helyezte el. A főrendiház koszoruját gróf Károlyi Gyula Arad vármegye főispánja tette le, az országos függetlenségi pártét Holló Lajos, Budapest székesfővárosát dr. Bódy Tivadar tanácsos, a budapesti királyi magyar tudományegyetemét Sággy Gyula rektor. Összesen mintegy száz koszorut tettek a szobor talpazatára.

A tanítók tizenkét parancsolata.

A tanítók tizenkét parancsolatának bátran lehetne elnevezni *Rhédei* János, Udvarhelyvármegye hivatalvezető kir. s. tanfelügyelőjének következő elnöki megnyitó beszédét, melyet a székelykeresztúri állami tanítóképző igazgató-tanácsának mirap tartott ülésén elmondott.

E megnyitó a következő:

Tekintetes Igazgató-tanács!

Erről a helyről első ízben van szerencsém Önöket üdvözölni.

Az a tisztelet, melyet e kiváló férfiakból alakult testület iránt ércek, lehetetlenné teszi, hogy e diszes he-

lyet némán foglaljam el és kifejezésre ne juttassam a tanítóképzésre vonatkozó hitvallásomat.

A székelykeresztúri állami tanítóképző-intézet, melynek felügyeletére és szeretetteljes gondozására ez előkelő testület hivatott, a tanítóképzés jelentős érdekeit az egész Székelyföldre, sőt ennek határain túlterjedőleg is szolgálja: nagy nemzeti és kulturális érdekek fűződnek tehát ahhoz, hogy ez az intézet az előtte álló ép oly fontos, mint fenségesen szép feladatokat teljes sikerrel oldja meg.

Követeli ezt azon érdemes mult is, melyre ez intézet, ennek kitünő igazgatója és buzgó tanári kara nem minden büszkeség nélkül tekinthet vissza.

Harminc hosszú év alatt, mióta a magyar kulturát szolgálom, kristályjegekként alakult ki lelkemben a jó tanító ideálja.

Lehet, hogy e képet az idegen neveléstani írók közül főképp Kellner, Stoy, Niemeier, Ziller és mások, a mieink közül Szilassy, Lubrich, Menyeyei, Zsámolyi, Varga és Felmeri szebben rajzolták volna meg, azonban a legszebb elmélet is a gyakorlat termő talajából nyeri éltető nedvét.

Nem ok nélkül mondja Göthe a Faust első részében: Minden elmélet szürke, csak az élet fája zöld.

Meg van pecsételve sorsa azon intézménynek, melynek kormányzata elméleten nyugszik s mely a való élethez simulni nem akar.

Soha nem voltak találóbbak Carlyle ezen szavai, mint éppen napjainkban: „Az élet vásári zajában az emberek rohanva követik egymást. Jaj annak, aki megáll, hogy saruja szíját kötözgesse!”

A haladó kor új és új eszméket vet felszínre, melyek megifjítják az intézményeket.

A haladó kor áramlataitól elzárkózni, maguk közül kínai falat emelni nem lehet. Aki ezt tenné, az álló viz sorsára jutna. Körülötte nem a természet csirái sarjadanának, hanem a megromlás, a halál magvai hintetnének el.

Lássuk tehát, hogy a haladó kor követelményeit is szem előtt tartva, milyenné kell nevelnünk az új tanítói nemzedéket, melynek kezébe a nemzeti lét jövőadójának minden reménységét tesszük le.

I. A tanító legyen vallásos.

A vallás, a mennyiben feleml minket a legfőbb lény körébe: a legfenségesebb költészet. Az eget és a földet egyaránt betölti vigasztaló symbolumokkal. A biblia a vallásban lévő költői és erkölestani rész örökbecsű kódexe lévén, magaviseletünk és kötelességteljesítésünk stílusára legremekebbül rávezetnek az ó- és új-szövetség iratai. A bennük lévő zenei rhytmus, változatosság, fény,

fenség és páthosz tekintetében felülmúlja a legnagyobb költészeti művek hatását.

Az emberi lelket véges dolgok ki nem elégítik, azért szüksége van Istenne, kinek képét viseli. A lélek keresi Istent már természeténél fogva, mint lételemnek okát és végcélját.

A vallás megszenteli az élet első mosolyát és a halálos ágy utolsó könnyeit.

A vallás szülöttje a remény, vágyaink gyermeke. Mint ragyogó csillag tündöklék a lélek látóhatárán. Ez a kikelet első virága, előjele egy szebb, boldogabb jövőnek.

A remény, a vigasztalás anyyala, ki mentő kezével sok embert viszatartat a kétségbeesés örvényétől.

A remény a jelenből a jövőbe néz. Ő az örökkévalóságba vezető út. Párisban a rémuralom alatt a Karmelita szűzek a Salve Reginát énekeltek. A csöcselék bámult és hallgatott.

Aki az embert — kiáltott fel egyszer Washington — vallásától, hitétől, reményétől megfosztani törekszik, vagy esztelen, vagy gonosztevő, vagy mindkettő egyszerre.

(Folyt. köv.)

Lókiállítás Oklándon.

Magyarországon a lótenyésztés története össze van forrva hazánk és nemzetünk történetével. A honfoglalástól napjainkig úgy közgazdasági életünk terén, valamint nemzeti küzdelmeinkben is a lótenyésztés mindenkor jelentős szerepet töltött be.

Őseink lovon jöttek be és lovon foglalták el a mai hazát s az őshazából hozott acélos, győzős magyar lónak nagy rész jutott azon fényes harci sikerekből, melyeket egy évezreden át külső és belső ellenségen arattunk. A nagy Napoleon a világ első katonájának nevezte a magyar huszárt és természetesen oda értette a magyar lovat is.

A hon védelme a haza minden polgárának elsődrendű kötelessége, de feladatát képezi az is, hogy a védelem tényezőinek szolgáltatásában közreműködjenek. A honvédő képesség egyik fontos tényezője a ló, melynek tenyésztése már csak ezen szempontból is arra kötelezi az államot, hogy ezen állattenyésztési ágat nagy támogatásban részesítse.

A ló az ország védőképességének kiegészítésén kívül közvetítője a közlekedésnek és megbecsülhetetlen igavonó erő a mezőgazdaságban. A ló lehetővé teszi a legférfiasabb multságokat, a vadászt, lovaglást és végül egyik eszköze a fényűzésnek is. Az olyan gazda tehát, aki ezen kívánalmaknak megfelelő lovat képes tenyészteni és piacra állítani, annak ez a foglalkozás hasznot fog biztosítani.

Elősoroltakból kivethető, hogy hazai lótenyésztésünkhöz olyan fontos gazdasági és hadügyi érdekek fűződnek, melynek kedvéért a legnagyobb áldozatot sem szabad sokallanunk. Ezért tehát hibás felfogás az, mely a lótenyésztést csak másodrangú állattenyésztési ágnak minősíti és hibáztatja, hogy az illetékes kormány oly sokat költ lótenyésztésünk emelésére.

Jó órában legyen mondva, a ma-

gyar törvényhozásnak mindig volt érveke messzemenő áldozatokat hozni az ország lóanyagának javítása érdekében. A mintaszerű állami ménesbirtokok létesítése és fenntartása, lóversenyek rendezése és lókiállítások felkarolása által az ország egyes vidékein olyan magas színvonalon álló nemes és értékes lóállományt teremtettünk, amelynek megbámulására és tanulmányozására nemesek az európai hatalmas nemzetek legkiválóbb gazdái jönnek el hozzánk, hanem meglátogatják hazánk lótenyésztési intézményeit és híres magánméneseit más világrészek (Japán és Amerika) szakemberei is, hogy a nálunk szerzett tapasztalatokat saját hazájuk lótenyésztésének javára érvényesítsék. Ezen jó hírnévnek és kedvező körülménynek tudandó be, hogy a magyar lónak külföldön olyan becsülete van, hogy pl. a porosz hadsereg és a Balkán államok katonasága főleg Magyarországról szerzi be lóállományának igen jelentékeny részét. Sőt az angol-bur háború idején Nagybritannia kormánya is a Délafrikába szállított rengeteg magyar lóval kerítette hatalmába a szabadságszerető Transválnép kincsekben gazdag hazáját.

A régi külterjes gazdálkodási rendszerünk idejében nagy kiterjedésű legelők állottak a lótenyésztő magyar gazdák rendelkezésére és ez a körülmény lehetővé tette a jó lónak olcsó felnevelését, tenyésztését. A múlt század vége óta népességünk szaporodott, a kultúra emelkedett s az igények fokozódtak; ez a ténykörülmény gazdálkodási viszonyainknak átalakulását vonta maga után. Több és több legelőterület került eke alá, mert a gazda azt hitte, hogy a folyton emelkedő közterheket és igényeket csak a növénytermelés fokozásával képes kielégíteni; ebből kifolyólag szűkebb körre szorult az állattenyésztés s vele együtt a lótenyésztés is. A közlegelők felosztása, arányosítása és feltörése igen sok helyen megnehezítette, sőt lehetlenné tette jó lovaknak tenyésztését, hanem azért igen sok községet találunk még ma is hazánkban, mely jólétét és gazdagságát virágzó lótenyésztésének köszöni.

Udvarhely megye gazdái is igen sokat köszönhetnek a híres székely lónak. A vitéz Rabonbánk bizonyára nem gyalogszerrel teljesítették honvédelmi kötelességüket. A vasuti világforgalomtól elzárt vármegye utatlan utain évszázadokon keresztül a páratlan munkabírású székely hegyi ló bonyolította le a közgazdasági forgalmat; szóval székely népünknek leghálásabb kenyérkereső állata a ló volt a múltban és az lesz a messze jövőben is! Azoknak tehát, akiknek a sors megengedte, hogy a vármegye állattenyésztésének irányításában és fejlesztésében döntő tényezők legyenek, egyik legfontosabb kötelességük mindent elkövetni, hogy a híres székely ló számban és minőségben gyarapodva és javulva, gazdaközönségünk anyagi megerősödésére szolgáljon.

Ezen törekvésnek igyekszik eleget tenni megyénk lótenyésztési bizottsága is, élén ügybuzgó elnöke, Daniel Lajos nagybirtokossal. Vármegyénk más és más helyein évenkénti lókiállításokat tartanak, a hol a kis-

gazdák érdemesebb tenyész és növendék kancái megfelelő díjakkal jutalmaztatnak.

Mióta Udvarhelyvármegye gazdasági ügyének szolgálatára rendeltetem, élénk figyelemmel kísérem a kiállításokon bemutatott székely lóállományt és azon örvendetes tapasztalatra jutottam, hogy hála Istennek, e téren is örvendetes haladás és javulás tapasztalható. Az idei oklándi lókiállítás egyike volt a legjobbaknak. Sok lovat és igen jó kondícióban lévő állatokat volt alkalmunk látni, pedig előre feltűnik, hogy az idei nagy szárazság nyomában fellépett szénahiány észlelhető lesz a kiállítás anyagán is. Kellemes meglepetésünkre szolgált, hogy ezen feltevésben csalódtunk.

Az oklándi lóbemutatáson az az impressiónk támadt, hogy Udvarhely megyében azon járásnak van a legbecsesebb lóállománya. A járáshoz tartozó és nagy kiterjedésű legelőkkel rendelkező Erked, Bene és Daróc községek életrevaló szászgazdáinak értékes lóállománya előnyösen érzeti hatását a szomszédos székely falvak lótenyésztőinél is. Egy-egy székely kisgazda kezén olyan pompás példányokat láttunk, amely egyedek nemesvérűség, kellemes megjelenés, tetszetős testforma és hibátlan voltuknál fogva, bármely híres ménesnek dicséretére válnának.

Benedekfi Sándor rugonfalvi tenyésztő 1 drb 3 éves és 2 drb 2 éves bemutatott és díjat nyert magasvérű kancacsikóival és Zólya András zsombori kisgazda pedig 1 drb hollófekete színű díjat nyert 3 éves kancacsikójával méltó feltűnést keltett és érdemeket szereztek arra, hogy őket a többi dicséretre méltó kistenyésztők közül kiemelve, nevüket a nyilvánosság előtt megörökítsük.

A nagyszámban bemutatott csikós kancák közül 7 drbot; a 3 éves kancacsikók közül 6 drbot és a 2 éves kancacsikókból pedig 4 drbot jutalmazott meg a bíráló bizottság.

Az elismerés és köszönet szavával adózunk az oklándi járás közgazdatis és állategészségügyi vezetőinek azon fáradozásért, amelyet a népies lótenyésztés előbbvittele érdekében kötelességszerűen és hiven teljesítenek. A vármegye kisgazdái nevében pedig hálás elismeréssel vagyunk Daniel Lajos elnök iránt, aki évek óta idét és fáradságot nem kimélve, önzetlenül munkálkodik azon, hogy jobb sorsra érdemes székely népünket a vagyoni boldogulás útjára terelje.

Czirmes Bálint.

Zsebbevágó kérdés.

Az alkalmazottak adózása és a munkaadók.

Zsebbevágó kérdésről szólunk. Olyan dologról, mely miatt a munkaadóknak igen sok kellemetlenségük volt immár és a melyben általánosan nagy a tájékozatlanság.

A gyárakban és iparos műhelyekben alkalmazott egyének kereseti adójának kivétele és beszédese körül ugyanis az arra illetékes hatóság mulasztást követett el s emiatt a munkaadók teméntelen zaklatásnak voltak eddig kitéve. Ennek oka pedig leginkább az volt, hogy figyelmen kívül hagyta a hatóság az 1898.

évi 76.785 sz. pénzügy. rendelet egyrészt, mely a P. K. 28. számában jelent meg és a melynek alapján a munkaadóknak módjukban állt volna alkalmazottaik adóját kellő időben levonásba hozni és az illetékes adópénztárba befizetni.

Miután azonban a munkaadók azt sem tudták, hogy alkalmazottaik után kell-e, avagy mennyi adót kell fizetniök, rendszerint évről-évre csak akkor tájékozódottak, mikor a végrehajtó náluk bekopogtatott és amikor már alkalmazottaik igen sokszor a tizedik vármegyén is tul voltak. S mi lett a vége: *fizettek*.

Ezt tovább így tűrni nem lehet. A hatóságnak éppen ugy kötelessége respektálni a törvényt és felsőbb rendeleteket, mint az adózó, teherviselő közönségnek.

E célból a szóban levő adó kivétele- és beszédéséről tudomással kell bírjon az adózó közönség, hogy megfelelően védekezhessenek. Az erre vonatkozó eljárást a következőkben ismertetjük:

A pénzügyigazgatóság minden év szeptember havában a községi előjáróság (városi adóhivatal) útján felhívja az illető gyárak és iparos műhelyek tulajdonosait (vezetőit), hogy a községi előjáróságnál (városi adóhivatalnál) e célra díjtalanul kapható külön adóösszeírású és kivetési ivben írják össze a vezetőség alatt álló vállalatban az év október havában alkalmazott összes munkásokat, munkásnőket, segédeket, cselédeket, díjnokokat, szóval az illető gyárban, vagy vállalatban alkalmazott összes egyéneket és ezen — az alkalmazottak lakhelyére való tekintettel — községenként (városonként) elkülönítve készítenendő névjegyzékeket november hó 15-éig küldjék be a pénzügyigazgatósághoz.

Erre a felhívott vállalkozó az összeírás 1—7. rovatát (név, alkalmazási minőség, napi, heti, havibér stb.) kitölti és az ivatek visszaküldi a pénzügyigazgatóságnak. A pénzügyigazgatóság, miután a IV. oszt. kereseti adó alá tartozókra vonatkozó adatokat magának kijegyezte, az összeírású iv kiadása mellett utasítja a községi előjáróságot (városi adóhivatal), hogy annak adatait az általános adóösszeírás adataival tételről-tételre hasonlítsa össze és ennek alapján a névjegyzék 8. és 9. rovatát az alkalmazottak családtagjainak, esetleg cselédjeinek számával töltsse, illetve egészítse ki; a IV. oszt. kereseti adó alá tartozó felektől bekívánandó vallomást pedig a többiekkel együtt terjessze be. Ha ez megtörtént, a községi jegyző (városi adóhivatal) az összeírású ivvel elmegy az illető gyárba, vagy műhelybe és a vállalkozó, vagy megbízottjának közbenjöttével, egy vonásnak az illető rovatba való huzása által kitölti a névjegyzék 10—14. rovatát, megállapítván előzőleg, hogy a két rovatban összeirt alkalmazottak, alkalmazottasuk szempontjából napszámoknak tekintendők-e, vagy az I. oszt. kereseti adó a), c), illetve d) alosztályainak melyikébe sorolandók.

Az összeírású jegyzékbe ekként bevezetett adatok alapján a községi (városi) adókövető köze az adóköteles alkalmazottak I. oszt. kereseti adóját, az I. és II. oszt. kivetésére szolgáló rendes összeírású és kivetési lajstromban egyenként kivetési és

ebből a kivetett adóteteleket a névjegyzék 15., 16. és 17. rovataiba átvezeti. Ugyanakkor a névjegyzék 10. és 11. rovataiban felvett egyéneknek — a kivetési lajstromban szereplő névével — a „Jegyzet“ rovatba bejegyzi a munkaadó nevét is. Mindezek után az összeírás iratát a kivetési lajstromhoz csatolva, az adóévet megelőző év december végéig a pénzügyigazgatóságához felterjeszti.

Ez eddig nagyjában így meg is történt. Ebben sérelem nem igen volt. Ami sérelmes, mert nem történt meg és ami a leglényegesebb rész, az így szól:

A pénzügyigazgatóság ezen külön összeírás iratát az I. és II. oszt. kereseti adó kivetési lajstromnak érvényesítése után, a gyár, illetőleg iparvállalat vállalkozójának oly felhívással küldi meg, hogy a névjegyzék 10. és 11. rovataiban felvett egyénekre kivetett s a 17. rovatban kitüntetett I. oszt. kereseti adót fél-évenként: április és október hó 1-én két egyenlő részletben, a munkás lakhelye szerint illetékes községi (városi) adóépítészre szállítsa be; jogában állván az ekként fizetett adót az illető alkalmazott béréből levonni (1898. évi 76.785. pmr. P. K. 28. sz.)

Már most az a kérdés, hogy ha a hatóság elmulasztotta a lajstromok megküldését s így a gyár, illetőleg vállalat tulajdonosainak módjában nem állott a levonás jogával élni, ki a hibás, kinek kötelessége a hátralevő adót megfizetni? Nézetünk szerint sovány elégtétel volna, ha a mulasztó hatóságot csupán megdorgálnák és az önhibájukon kívül hátrányban maradt munkaadókon a már régen eltávozott segédek után járó adót ezután is bevasálnák!...

HIREK.

Hihetetlen hírek.

Mondják, hogy szombaton a zálogházban igen kevés forgalom volt;

mondják, hogy a férfiak azért mennek a kocsmába, mivel a kocsmaszagot házhoz szállítani nem lehet;

mondják, hogy nálunk a kulturális műveltség annyira fejlődött, hogy szivességből senki se haragszik másra;

mondják, hogy „A szólj igazat és nem török be a fejedet“ című társaság nálunk éppen most van alakulóban;

mondják, hogy a függetlenségi sajtó szabad vélemény-nyilvánítását nálunk egyáltalán korlátozni nem szeretnék;

mondják, hogy némely utcában a villamos lámpák tulságos fényesen világítanak;

mondják, hogy az őszi idő beálltával városunk közügyeinek intézése körül nagyarányú munkálkodás indult meg;

mondják, hogy a városi takarékpénztár megvalósításának ügyét — némelyek kívánságára — csakugyan „érni“ tették.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Délutáni posta Székelykeresztúrról. Mult csütörtöki számunkban tettük szavá, hogy Székelykeresztúrról naponta csak egyszer jön posta,

holott a vonat kétszer érkezik onnan Székelyudvarhelyre. E felszólalásunknak — valóban elismerést érdemlő gyorsasággal — meg lett a kívánt eredménye. Ezt fényesen igazolja Deryei Mihály kolozsvári posta- és távirada-igazgatónak a következő, hozzánk intézett hivatalos értesítése:

2981—909. sz.

A „Székely-Udvarhely“

tekintetes Szerkesztőségének

Székelyudvarhely.

A becses lapjának f. évi szeptember hó 16-iki, 74. számában megjelent „Postaközlekedésünk“ c. cikkre van szerencsém értesíteni, mikép intézkedtem, hogy folyó hó 26-ától kezdődőleg a székelykeresztúri posta- és táviradiválatnál a nála d. e. 11 óráig feladott s a székelyudvarhelyi posta- és táviradiválatnál szülő levélpostai küldeményeket a 8514. számú vonattal küldje el.

Kolozsvár, 1909. szept. 20.

Deryei s. k.

E szerint tehát e hó 26-ikától kezdődőleg Székelykeresztúrról délután is érkezik hozzánk posta és a postai igazgatóság helyes intézkedése folytán megszűnnek mind ama hátrányok, melyek eddig bizony nagy részt a székelykeresztúriak nemtörődősége miatt állottak fenn, mert hiszen: Néma gyermeknek az anyja sem érti a szavát!...

Háromszékvármegye az önálló bankért. Háromszékvármegye függetlenségi és 48-as pártja vasárnap újra alakult. E gyűlésen a kerületek képviselői nagyhatású beszédeket tartottak. Egyhangulag a következő határozatot hozták:

Háromszékvármegye függetlenségi és 48-as pártjának Kézdivásárhelyen 1909. szept. 19-én, Kossuth Lajos születése napján megtartott nagygyűlése követeli az önálló magyar nemzeti jegybanknak 1911 január elsejére leendő feltétel és elalkuvás nélküli megvalósítását s abban bizva, hogy az országos függetlenségi párt az e felett folyó küzdelemben engedni és megalkudni nem fog, a pártot szeretettel üdvözlöi és vele a szilárd küzdelemben kitart.

Ennélfogva kimondja a gyűlés, hogy

1. Az osztrák-magyar bank által a bank szabadság meghosszabbítása iránt benyújtott kérvényt haladéktalanul elutasítandónak tartja.

2. Követeli a bankbizottság határozatának a képviselőházhoz való mielőbbi beterjesztését és a képviselőháznak ezen kérdésben való határozott állásfoglalását.

3. A kormány utasítandó az önálló bank 1911 január 1-ére leendő felállítására vonatkozó törvényjavaslatnak haladéktalanul leendő előterjesztésére

Kataszteri igazgató nálunk. Makray Domokos kataszteri igazgató, pénzügyi főtanácsos Kolozsvárról vármegyénkben időzik, hogy a csik- és udvarhelyvármegyei kataszteri előadó munkálatait felülvizsgálja.

A hivatali titok megszegése minden körülmények között fegyelmi vétség, ha azonban a titoksértés az államnak vagy a magánosoknak ártalmára lehet, akkor a btk. 479. §-ába ütköző vétséget képez. (Kuria 605—909. sz. határozata.)

Körjegyzőválasztás. Homoród-szentlászlón tegnap délelőtt volt a

körjegyzői állás betöltése Szabadly Tivadar oklándi főszolgabíró elnökelete alatt. A kör községei *Menyhárt* János szentegyházassal körjegyzőt választottak meg jegyzőnek.

Szeszgyárosok szövetkezése. A háromszékvármegyei szeszgyárosok 200.000 korona alaptőkével szeszfinomítót és szabad raktárt létesítenek.

Halálozás. Orbán Balázs János székelykeresztúri plebánost súlyos csapás érte. Rajongásig szeretett édes atya Orbán Péter meghalt Székelykeresztúron. Az elhunytat tegnap délután szállították haza Székelyudvarhelyre és az itteni római kat. temetőbe helyezték örök nyugalomra általános részvét mellett.

A cukorrépanak zöld leveleitől való megfosztása káros hatással van a gyökéreltre, majd a cukorképződésre.

A piacra kerülő tej 12% szalaléka átlag gümökcóbacillust tartalmaz. Trask tudós 317 tífuszos esetet számolt össze, a melyet fertőzött tej idézett elő. Skarlát, difteritisz, dysentheria járványos hasmenés szintén könnyen terjedhet a tej által. A marhatuberkulózis különben az emberekre nemcsak a tőgygümőkór útján származhatik át, hanem az ürülektől és váladéktól is fertőzött lesz a tej.

Egy nagyszabású magyar vállalat. Az országosan ismert „Magyar Ásványvíz Forgalmi és Kiviteli r. t.“, a mely csak az elmúlt évben alapítottat a hirneves erdélyi ásványvizek terjesztése céljából, oly nagy és üdvös arányokban fejlődik, hogy az eredetileg igen szerényen megállapított részvény-tőkének felemelése már a közel jövőben szükségessé fog válni. Mielőtt azonban a tőke felemeléséhez fogtak volna, kiegészítették az igazgatóságot folyó hó 4-én megtartott rendkívüli közgyűlésen. Egyhangulag beválasztották gróf Szapáry Pált elnöké, Dr Reiner Ignác min. tanácsost, Krausz L. Pál igazgatót, Dr Bauer Lajos főorvost, Herzmann Jenő nagykereskedőt igazgatósági tagokká és Radó Elek bankigazgatót vezérigazgatóvá. Ez a közgazdasági életünkben fényes névsor biztosíték arra, hogy a vállalat üdvös működést fog kifejtetni a magyar ásványvizek terjesztése érdekében.

A pityóka (burgonya, krumpli) felszedésével nem szabad hamarkodni, mert a menzire az időjárás engedi, minél tovább maradhat a földben, annál izletesebb, becsesebb és táplálóbb a gumója Tapasztalat szerint a pityóka, mint a föld igazi terméke, jobban telel vermekben a föld, alatt mint a pincében, hol a melegben hamar kicsirázik és veszít jóságából.

A kalapács. Zempléni Árpádnak Nádasy-jutalmat nyert legújabb elbeszélő költeménye a napokban megjelent s egy koronáért kapható a szerzőnél Budapest, IV. ker., Bástya-utca 11. szám alatt. Az érdekes új költői alkotásról rövid kiadványban közöljük a Magyar Tudományos Akadémia birálatát, melyet a Nádasy-jutalmat e műnek ítélte. „A Nádasy-pályázatra 26 elbeszélő költemény érkezett. Ezek közül a bíráló bizottság legkiválóbbnak és a pályadíjra méltónak „A kalapács“ címűnek („Edda“ jellegével) ítélte, a mely két eddai ének nyomán készült, de az északi mythost összekapcsolja a fin-ugor ősi világgal s ezzel mintegy hazai vonatkozást is ad a tárgynak, melyet különben is szabadon alakít át, a szemléket és a viszonyokat megváltoztatja. A nibelungi sorokban mestéri technikával irt vers öntudatos

művészettel, biztos, gyorsütemű menetben mondja el meséjét, a melynek meg tudja adni mythikus színezetét, amellet az emberi indulatokat is jól rajzolja. Hangja tele van verve-vel. Összhangos szép költemény s oly érdekes olvasmány, hogy az ember nem szívesen szakítja félbe...“

Munkásbiztosítás.

A balesetbiztosítási kötelezettség, valamint a veszélyességi arányszámok, az üzembesorozás alkalmával állapíthatnak meg véglegesen. Az országos pénztár által behajtott előlegek a balesetbiztosítási járulékokba betudatnak, esetleg visszatérítettek. (A Mb. 6701—909. sz.)

Üvegből táplált

gyermek, rózsás és teli arcukká, erősekké és életvidamakká válnak, ha **SCOTT-féle csukamájolaj Emulsiót** adnak nekik.

A Scott-féle Emulsió-ban

levő tiszta és könnyen emészthető táplálék, gyorsan jótéveszi a táplálkozásnak akármely fogyatkozását.



Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módosított védjegyűt a halászi-képek figyelembe venni.

A SCOTT-féle Emulsiót

nagyon szeretik krém-szerű ízéért. Kitűnő bármilyen okból eredő erőhanyatlás és gyengeség ellen.

A SCOTT-féle EMULSIO a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható minden gyógytárban.

Méhészet.

Meghívó.

A székelyudvarhelyi köri méhészegyesület választmányi tagjait folyó hó 26-án délután fél 3 órakor a vármegyeház kistermében tartandó választmányi ülésre tisztelettel meghívja Székelyudvarhelyt. 1909. szept. 20. az elnökség.

Tárgysorozat:

1. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése.
2. Előadást tart a méhészet köréből Derzsi Samu alelnök.
3. Intézkedés a téli tanfolyam rendezése ügyében.
4. A 45. sz. körlevélre beérkezett jelentések tárgyalása.
5. Folyó ügyek.
6. Indítványok.
7. Új tagok felvétele.

Miután ez ülésen nagyobb fontosságú tárgyak kerülnek tárgyalásra, felkérjük a rendes tagokat is, hogy minél számosabban megjelenni szíveskedjenek. Érdeklődőket szintén, szívesen fogadunk.

Tanulónak ügyes fiut fizetéssel azonnal felvesz
Betegh Pál könyvnyomtató-intézetében Székelyudvarhelyt.

Magyar feltalálók olvassák el a magyar szabadalmi hivatal elnökének levelét, melyet a Magyar Tudományos Akadémiához intézett a magyar feltalálók érdekében. Kívánatra e levél szövege díjtalanul megküldi Molnár Ödön mérnöki irodája Budapest, VII. Erzsébet körút 30. Telefon szám 119—00

TALÁLÓS O O O O O O KÉRDÉS.

Miért apróhirdetés

az apróhirdetés?

mert néhány
APRÓ sorban minden szükséges és célszerű dolgot lehet hirdetni és így valóban APRÓ pénzbe kerül csak, ha az ember

mindentféle állást

kinál vagy keres,

mindentféle terményt

kinál vagy keres,

lakást

kinál vagy keres,

mindentféle butort

kinál vagy keres,

mindentféle ipari cikket

kinál vagy keres,

a legkülönbözőbb

apróbb dolgokat

kinálja vagy keresi,

mely csak APRÓ költséget bír el. Olvasóközönségünk ezer meg ezer esetben hálásan emlékezik meg arról, hogy az apróhirdetések fényes sikerrel segítik elő a **kinálást** és **kereslet** nagyarányu forgalmát. **Azért ne tessék habozni** és a mikor csak a legcsekélyebb szükség diktálja:

apróhirdetést

kell feladni a

„Szekely-Udvarhely“-ben.

**Apró a hirdetés,
apró a költség!**

Sz: 1523—909 kmb.

Alkalmazás.

A szekelyudvarhelyi kerületi munkásbiztosító pénztár egy pénztári állásra pályázatot hirdet.

Az állás ideiglenes jellegű és csak az O. M. B. jóváhagyása után lesz véglegesen betöltve. A pályázótól megkívántatik a kettős könyvviteli szakismeret.

A pályázat a pénztárnál *follyó hó 28-ig* beadandó.

Kinevezés esetén az állás azonnal elfoglalandó.

Szekelyudvarhely, 1909. szept. 10.
Az igazgatóság.

B O R I!

Fernengel Gyula szekelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Magyar Könyvviteli Polyóirat

havi folyóirat a könyvviteli ismeretek fejlesztésére. Főszerkesztők: Kárpáti Béla és Trautmann Henrik. Társzerkesztők: Kuntner Róbert, Szél Jenő, Zsengeri Manó. Megjelenik minden hó első napján egy és fél ivnyi terjedelemben. Előfizetési ára egy évre 8 K, fél évre 4 K. Egyes szám ára 80 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IX., Mester-u. 27. Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhiv.

Grammofon és ki-

tűnő lemezek gyári árban kaphatók Betegh Pál könyv- és papírkereskedésében.

8242—1909. tkvi szám.

HIRDETMÉNY.

A m. Kir. Igazságügyminiszter 1906. évi július 6-án 14114—906. I. M. E. I. szám alatt elrendelte, hogy az oklándi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatósághoz tartozó **Sándortelke** község telekkönyveiben felvett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekkönyvi bejegyzések helyesbítése fogantatásosították.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben *1909. évi október hó 25-ik napján* fog kezdődni.

Ennélfogva felhívom: 1. mind-azok, kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel. 2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15—18 és az 1889. XXXVIII. t. c. 5, 6, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hasanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létre jöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek, és 3. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Oklándon, 1909. évi szept. hó 12.

Kelemen,
kir. aljárásbíró.

775—1909. vhtó. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a szekelyudvarhelyi kir. járásbíróóság 1909. évi V. 71/1 számú végzése következtében Dr Váro Géza ügyvéd által képviselt, az udvarhely-megyeyi gazdasági egyesület javára 1230 K, s jár erejéig 1909. évi április hó 14.én fognatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1000 K-ra becsült következő ingóságok, u. m. szarvasmarhák és koci nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szekelyudvarhelyi kir járásbíróóság 1909-ik évi V. 71/4 számú végzése folytán 1230 korona tökéletesítés, ennek 1908. évi január hó 1 napjától járó 5 százalékos kamatai, egyharmad százalék váltódíj és eddig összesen 124 K 96 fillérben bíróság megállapított költségek erejéig Székelybethlenfölván 168 szám alatt leendő megtartására *1909. évi október hó 2-ik napjának d. u. 4 órája* határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az előtervezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Székelyudvarhelyt 1909. évi szeptember hó 16 napján.

Nagy Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

Babot, diót, kölest

és egyéb magvakat **vesz** Zipszer Samu. Temesvár.

Magyar királyi államvasutak.

Üzletvezetőség Kolozsvárt.

32500 1909—II. szám.

Versenyárgyalási hirdetés.

A magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetősége nyilvános versenyt hirdet a magyar királyi államvasutak Csikszentdomokos és Marost állomásai között létesítendő 2420 m. hosszú 40 mm-es vízvezeték előállítására céljából szükséges munkák végrehajtására.

A tervek, a költségvetés, az ajánlati minta és a szerződés tervezete, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetősége pályafentartási és építési osztályánál (Bocskai-tér 4 szám II. emelet 52. ajtó sz.) valamint a gyergyószentmiklósi osztálymérnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők és ugyanott az ajánlatlathoz szükséges nyomtatványok díjtalanul megszerezhetők.

Az ajánlatot, valamint a hozzá tartozó mellékleteket szabályszerű okmánybéllyel kell ellátni, az ajánlatot és mellékleteit két tanu előttemezése mellett alá kell írni és az ajánlatot mellékleteivel pecséttel ellátott fonállal kell összefűzni.

A szabályszerűen kiállított ajánlatot és mellékleteit pecséttel lezárt sértetlen borítékban kell elhelyezni és legkésőbbben **1909. évi október hó 8-án déli 12 óráig** a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetőségének iktárságánál közvetlenül, vagy posta útján beküldeni.

Az ajánlat borítékát következő felirással kell ellátni.

Ajánlat a 32500 II. számú versenyárgyalási hirdetésben kiírt munkákra.

Ajánlattevő köteles bánatpénz gyanánt az általa ajánlott végösszeg 5 százalékát készpénzben vagy biztosítékként értékpapirokban hivatkozással a jelen hirdetés számára legkésőbbben az ajánlat benyújtását megelőző napon vagyis 1909. évi október hó 7-én délután 1 óráig a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetőségének gyűjtőpénztárába (Bocskai-tér 4 szám földszint) letenni.

A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlatához nem csatolandó.

Az értékpapirokat a budapesti áru és értéktőzsdén legutóbb jegyzett, de a névértéket meg nem haladó árfolyam szerint számítjuk.

Csak szabályszerűen kiállított, pecséttel lezárt sértetlen borítékban elhelyezett ajánlatokat fogunk tárgyalás alá venni.

Bánatpénz nélkül vagy elkésve benyújtott, valamint az olyan ajánlatokat, melyeket nem az előírt módon tesznek, vagy a melyből valamely melléklet hiányzik nem vesszük figyelembe.

A beérkezett ajánlatokat 1909. évi október hó 8-án déli 12 órakor fogjuk felbontani, a mikor az ajánlattevők, vagy igazolt képviselőik jelen lehetnek.

Az ajánlatok felett 1909. évi október hó 31-ig történik döntés és ajánlattevők ajánlataikkal ezen időpontig kötelezettségben maradnak.

Olyan ajánlattevők, kik szóban forgó ipari munkát teljesítésére törvényes képesítéssel nem bírnak, kötelesek ajánlatukban ily ipari képesítéssel bíró megbízottat megnevezni.

Az ajánlattevőknek vagy megbízottjának ipari képesítésére és a cég bejegyzésére vonatkozó adatok az ajánlatokban felemlítendő és igazolandók.

Az ajánlattevők, kik a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetőségével ez ideig üzleti összeköttetésben még nem állottak, illetőleg előtte ismeretlenek, tartoznak szállítói képességüket és megbízhatóságukat azon kereskedelmi és iparkamara bizonyítványával igazolni, a melyhez vállalatuk telepe szerint tartoznak.

Alulírott üzletvezetőség fentartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között az ajánlati árakra való tekintet nélkül szabadon válasszhasson.

Kolozsvár, 1909.zeptember hó.

AZ ÜZLETVEZETŐSÉG.

(Utányomást nem díjazunk)

Értesítés.

A mélyen tisztelt gazdaközönség szives tudomására hozni van szerencsénk, hogy **Siménfalván f. hó 27., Homoródszentpálon 30., Székelyudvarhelyen október 3-án gépbemutatót rendezünk, mely alkalommal a következő gépek fognak bemutatásra kerülni:**
Különböző rendszerű váltó-ekék,
Ohio tengeri szártépő gép,
szecskevágók, tárcsás boronák,
vetőgépek, továbbá mint újdonság: amerikai cséplőgép és gazdasági acélszekér stb.

Ezen bemutatón főleg Erdély különleges talajviszonyaira megfelelő gazdasági gépeket kívánunk a gazdaközönséggel megismertetni s ezért arra birtokosok, főleg a kúsgazdák figyelmét hívjuk fel, kérve, miszerint a bemutatón minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

Hazafias tisztelettel

Szekely gazdák szövetekezete.